

Wymagania edukacyjne niezbędne do uzyskania poszczególnych śródrocznych i rocznych ocen klasyfikacyjnych, sposoby sprawdzania osiągnięć uczniów oraz tryb i warunki uzyskania oceny wyższej niż przewidywana z religii dla klasy 4

1. Podstawa prawna

Dokument opracowano w oparciu o obowiązujące przepisy prawa oświatowego, w szczególności art. 44b i 44c ustawy o systemie oświaty, właściwe przepisy rozporządzenia w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów, Statut Szkoły – w szczególności § 57–72, obowiązującą podstawę programową oraz realizowany program nauczania AZ-1-01/18.

Dokument przedmiotowy nie stanowi odrębnego źródła prawa. Uszczegóławia wymagania wynikające z przepisów prawa, Statutu Szkoły i realizowanego programu nauczania.

2. Zakres dokumentu

Dokument określa: wymagania edukacyjne niezbędne do uzyskania poszczególnych ocen klasyfikacyjnych; sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych; zasady oceniania właściwe dla religii; warunki i tryb uzyskania rocznej oceny klasyfikacyjnej wyższej niż przewidywana; oraz zasady dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości ucznia.

Szczegółowy wykaz wymagań dla poszczególnych działów znajduje się w tabeli zamieszczonej w dalszej części dokumentu.

3. Sposoby i formy sprawdzania osiągnięć edukacyjnych

W religii stosuje się formy sprawdzania odpowiednie do wieku uczniów, specyfiki przedmiotu. Zadania są zróżnicowane pod względem poziomu trudności i umożliwiają wykazanie się wiadomościami oraz umiejętnościami odpowiadającymi wszystkim ocenom.

Śródroczne i roczne oceny klasyfikacyjne ustala się w stopniach według następującej skali ocen (1-6):

1) stopień celujący: 6,

- 2) stopień bardzo dobry: 5,
- 3) stopień dobry: 4,
- 4) stopień dostateczny: 3,
- 5) stopień dopuszczający: 2,
- 6) stopień niedostateczny: 1.

Oceny bieżące ustala się według wyżej wymienionej skali ocen z tym, że przewiduje się „+” i „-” (z pominięciem 6+ i 1-). Ocena śródroczna i roczna wynika z ocen cząstkowych uzyskanych w ciągu półrocza (roku) przez ucznia, lecz nie jest średnią tych ocen.

Formy sprawdzania wiadomości i umiejętności ucznia:

Sprawdzanie ustne (odpytywanie): sprawdzanie rozumienia podstawowych pojęć i treści religijnych, odpowiadania na pytania dotyczące omawianych fragmentów Pisma Świętego, formułowania prostych wypowiedzi oraz wyjaśniania poznanych treści.

Prace pisemne: (quiz, kartkówka) sprawdzanie opanowania treści po zakończeniu działu lub jego części.

Praca z mediami i materiałami edukacyjnymi: sprawdzanie umiejętności odczytywania i interpretowania prostych treści przedstawionych w obrazie, nagraniu, prezentacji, filmie lub innym materiale wykorzystywanym podczas lekcji, korzystanie z podręcznika.

Obserwacja pracy ucznia na lekcji: sprawdzanie aktywności podczas lekcji, przygotowania do zajęć, systematycznego wykonywania ćwiczeń i podejmowania zadań związanych z realizowanymi treściami.

Sprawdziany praktyczne: sprawdzanie umiejętności wykonania określonych czynności edukacyjnych, np. rozpoznawania symboli, układania elementów, wykonywania zadań zgodnie z instrukcją, pracy z tekstem lub ilustracją.

Prace dodatkowe: sprawdzanie samodzielnego i twórczego wykorzystania wiedzy, np. przygotowania pracy, udziału w konkursie lub wykonania zadania związanego z tematyką religijną. Prace dodatkowe są formą uzupełniającą i nie zastępują podstawowych wymagań programowych.

Praktyki religijne nie podlegają ocenianiu. Jeżeli oceniane jest pamięciowe opanowanie modlitwy, nauczyciel wcześniej wyjaśnia jej znaczenie. Ocena z przedmiotu nie jest uzależniana od oceny zachowania ucznia.

4. Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny: dopuszczającą, dostateczną, dobrą, bardzo dobrą i celującą są określone w § 65 Statutu Szkoły. Ocena klasyfikacyjna z religii wynika ze stopnia opanowania wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania, z uwzględnieniem dostosowanych wymagań edukacyjnych.

Szczegółowe wymagania dla ocen 2–6 przypisane do treści poszczególnych działów, przedstawiono w tabeli na końcu dokumentu.

5. Prawa ucznia, w tym warunki i tryb poprawy oceny

- Uczeń ma prawo do poprawiania ocen na zasadach określonych w § 64 ust. 4 Statutu.
- Nauczyciel określa termin i formę poprawy.
- Przy ustalaniu oceny śródrocznej i rocznej uwzględnia się ocenę uzyskaną przez ucznia z poprawy.
- Uczeń ma prawo być nieprzygotowanym do lekcji (niezapowiedziana kartkówka, odpowiedź z trzech ostatnich lekcji) dwa razy w ciągu półrocza z różnych przyczyn jednak zobowiązany jest zgłosić ten fakt na początku lekcji. Każde nieprzygotowanie zostaje oznaczone w dzienniku symbolem „np”.

6. Zasada jawności, uzasadnianie ocen i informowanie o ocenach

Na początku roku szkolnego uczniowie są informowani o wymaganiach edukacyjnych, sposobach sprawdzania osiągnięć oraz warunkach i trybie uzyskania rocznej oceny klasyfikacyjnej wyższej niż przewidywana. Rodzice są informowani zgodnie z zasadami przyjętymi w szkole. Oceny są jawne dla ucznia i jego rodziców, a nauczyciel uzasadnia ustaloną ocenę zgodnie z § 66 Statutu.

7. Dostosowanie wymagań edukacyjnych

Wymagania edukacyjne dostosowuje się do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych ucznia, zgodnie z § 59 Statutu Szkoły i obowiązującymi przepisami. Dostosowanie uwzględnia w szczególności zalecenia wynikające z orzeczeń i opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej oraz rozpoznane indywidualne potrzeby ucznia.

Dostosowanie może dotyczyć m.in. sposobu formułowania poleceń, czasu pracy, liczby i stopnia złożoności zadań, sposobu udzielania odpowiedzi oraz formy sprawdzania wiadomości i umiejętności – w zakresie wynikającym z rozpoznanych potrzeb ucznia. Dostosowanie nie oznacza obniżenia wymagań w sposób niezgodny z przepisami, lecz umożliwia uczniowi wykazanie osiągnięć odpowiednio do jego możliwości.

8. Ocena zachowania

Ocena zachowania jest odrębnym elementem oceniania wewnątrzszkolnego. Nauczyciel religii nie tworzy odrębnych, przedmiotowych kryteriów oceny zachowania. Zasady oceniania zachowania określają § 67–68 Statutu Szkoły. Obserwacje nauczyciela dotyczące funkcjonowania ucznia podczas lekcji mogą być przekazywane wychowawcy i wykorzystywane w ocenianiu zachowania na zasadach określonych w Statucie, jednak nie stanowią samodzielnego kryterium obniżenia oceny z religii. Ocena klasyfikacyjna z religii nie zależy od oceny zachowania, a ocena klasyfikacyjna zachowania nie wpływa na ocenę z religii. W szczególności nie stosuje się zasady podwyższania lub obniżania oceny z religii za samo zachowanie ucznia.

9. Zasada nadrzędności Statutu Szkoły

Przy stosowaniu niniejszego dokumentu obowiązuje kolejność: przepisy prawa powszechnie obowiązującego, Statut Szkoły, wymagania i sposoby sprawdzania właściwe dla religii.

10. Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny

Poniższa tabela przedstawia wymagania szczegółowe wynikające z realizowanego programu nauczania i podręcznika.

Wymagania są przyporządkowane do ocen: dopuszczającej, dostatecznej, dobrej, bardzo dobrej i celującej.

Na ocenę niedostateczną uczeń nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą. Przy rozważaniu oceny niedostatecznej należy uwzględnić sytuację ucznia oraz podjąć działania wspierające, zgodnie z zasadami obowiązującymi w szkole. Dokument należy stosować łącznie ze Statutem Szkoły oraz obowiązującymi przepisami prawa.

Szczegółowe wymagania edukacyjne na poszczególne oceny:

I semestr

Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający
1. Poznaję „Nowe przykazania Pana Jezusa	→ wyczerpująco wyjaśnia potrzebę skupienia i wyciszenia podczas słuchania słowa Bożego, aby móc poznawać naukę Pana Jezusa i żyć zgodnie z nią → wskazuje osiem błogosławieństw jako drogę chrześcijanina do osiągnięcia szczęścia w życiu na ziemi i w niebie	→ wyjaśnia, że każda katecheza pogłębia jego więź z Jezusem, → uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego wymaga skupienia i wyciszenia, → wymienia cechy człowieka ubogiego w duchu, → odnosząc się do pierwszego błogosławieństwa, wylicza, co przeszkadza nam w osiągnięciu szczęścia, → wyjaśnia, że niedostrzeganie, bagatelizowanie swoich grzechów i ich konsekwencji dla nas i dla innych to przeszkody dla życia drugim błogosławieństwem,	→ tłumaczy znaczenie przypowieści o siewcy → wyjaśnia znaczenie pojęć „katecheza”, „przypowieść”, „pielgrzym → tłumaczy, że człowiek szczęśliwy to ten, który zaufa Panu Jezusowi → wskazuje na mapie górę Błogosławieństw → wskazuje na mapie Górę Synaj → wymienia cechy faryzeusza i celnika z przypowieści Jezusa → opisuje historię Piotra, który płacze z powodu swojego grzechu,	→ opowiada przypowieść o siewcy, → wskazuje na mapie Ziemię Świętą, → wyjaśnia znaczenie pojęć „błogosławieni” i „chrześcijanin”, → odkrywa, że nagrodą za bycie ubogim w duchu jest królestwo niebieskie już tu, na ziemi, i w życiu wiecznym → wskazuje Górę Błogosławieństw jako miejsce żywej modlitwy pielgrzymów → wyjaśnia dlaczego trzeba żałować za grzechy	→ formułuje modlitwę dziękczynną za przeżyte wakacje, → wyjaśnia znaczenie symboli zawartych w przypowieści: siewca, ziarno, miejsca, na które pada ziarno → wyjaśnia, że ludzie, którzy się smucą z powodu braku miłości do Boga i drugiego człowieka, będą pocieszeni → nazywa postawy, cechy Maryi jako cichej i pokornego serca

	→ odkrywa, że osiągnięcie szczęścia wymaga od nas zaufania Panu Jezusowi i podjęcia trudu bycia Jego uczniem, → analizuje tekst Łk 22,59–62, → szczegółowo opisuje, kiedy realizujemy poszczególne błogosławieństwa w naszym życiu	→ odkrywa, że przeszkodą w wypełnianiu w życiu trzeciego błogosławieństwa jest wymuszanie na innych wypełniania naszych projekcji życiowych, traktowanie Pana Boga jako wykonawcy naszych życzeń, → na przykładzie Jana Chrzciciela wskazuje cechy człowieka łaknącego i pragnącego sprawiedliwości, → odkrywa, że człowiek szczęśliwy to ten, który jest czystego serca, nie ma w nim zła, żyje zgodnie z Bożymi przykazaniami, → odkrywa, że przeszkodą we wprowadzaniu w życie błogosławieństwa związanego z pokojem jest egoizm, rządzi władzą, brak wrażliwości na krzywdę drugiego człowieka. → odkrywa, że chęć dominowania nad drugim człowiekiem, odrzucanie tych, którzy są od nas lepsi lub poszkodowani przez los, stanowi przeszkodę w dążeniu do szczęścia → wskazuje przeszkody utrudniające nam realizację poszczególnych błogosławieństw	→ określa ludzi cichych jako tych, którzy ufają Panu Bogu, wypełniają w swym życiu Jego wolę wsłuchując się w Słowo Boże, nie szukają poklasku, nie unoszą się gniewem, → odkrywa, że tylko Bóg może sprawiedliwie osądzić człowieka, bo tylko On zna jego serce, → odkrywa, że człowiek miłosierny okazuje aktywne współczucie drugiemu człowiekowi – dostrzega jego biedę i pomaga mu, czyli brak miłości do Boga i bliźniego, → opisuje, jak powinniśmy wprowadzać pokój na świecie, w rodzinach, wśród rówieśników → odkrywa, że szczęście człowieka wypływa z faktu wypełniania przykazania miłości Boga i bliźniego → wskazuje możliwe powody odrzucenia w grupie rówieśniczej	→ wskazuje Maryję jako Tę, która wypełniła w swym życiu błogosławieństwa, → objaśnia, że zbyt często osądzamy innych, a samych siebie usprawiedliwiamy → wskazuje na mapie Górę Błogosławieństw → odkrywa, że przeszkodą w stawaniu się człowiekiem miłosiernym jest egoizm → odkrywa, że przeszkodą do stawania się człowiekiem czystego serca jest nasze zubożenie na Boże słowo i Jego przykazania oraz zachowania pełne fałszu wobec innych → opowiada historię Świętego Szczepana, → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do życia ośmioma błogosławieństwami,	→ wskazuje na mapie rzekę Jordan → tłumaczy pojęcie miłosierdzia, → wskazuje miłość do Boga i bliźniego jako podstawową motywację naszego postępowania → odkrywa, że każdy chrześcijanin jest wezwany przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi, → odkrywa, że Jezus wzywa nas do modlitwy za nieprzyjaciół, → wymienia większość z ośmiu błogosławieństw
--	---	---	--	---	--

2. Przyjaźnię się z Panem Jezusem	→ wyjaśnia, że liturgia Kościoła jest dopełniana psalmami i innymi pieśniami w celu podkreślenia doniosłości czasu spotkania z Jezusem, wyraża naszą miłość i zaufanie do Boga	→ wyjaśnia, że Jezusa poznaje się poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, • stwierdza, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez rozmowę i systematyczne spotkania z Nim (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że udział w Eucharystii, uczenie weselnej jest uprzywilejowanym spotkaniem z Chrystusem – Oblubieńcem,	→ wyjaśnia, że każdy chrześcijanin jest zaproszony przez Jezusa Chrystusa do budowania pokoju między ludźmi → wymienia dary, jakie otrzymujemy w czasie Eucharystii od Pana Jezusa – Oblubieńca	→ opisuje sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że podstawą przyjaźni z Jezusem jest wiara w Niego i zaufanie Mu	→ wymienia sposoby spotykania się z Jezusem (modlitwę, słuchanie słowa Bożego, udział w Eucharystii i innych sakramentach), → podaje, że przyjaźń z Jezusem umacnia się poprzez budowanie wspólnoty
3. Dziękuję za wszystko Panu Jezusowi	→ analizując treść prefacji tłumaczy dlaczego Eucharystia to dziękczynienie	→ wyjaśnia znaczenie słowa „wdzięczność”, → wskazuje motywy wdzięczności na przykładzie trędowatego, → określa powody wdzięczności i zmiany w postawach życiowych omawianych postaci biblijnych → wymienia dary przyrodzone i nadprzyrodzone	→ wskazuje przykładowe powody okazywania wdzięczności, → wymienia fakty z życia Wandy Błęńskiej → wskazuje Boga jako dawcę wszelkich potrzebnych nam w życiu łask, → odkrywa, że Bóg obdarowuje ludzi darami przyrodzonymi i nadprzyrodzonymi,	→ uzasadnia wartość wdzięczności → odkrywa, że modlitwa dziękczynna to sposób okazania wdzięczności Bogu za otrzymywane dary → odkrywa, że wdzięczność Jezusowi uwidacznia się w zmianie sposobu życia, a także w zmianie w stosunku do Boga i bliźniego	→ • odkrywa, że wdzięczność jest ważną cechą człowieczeństwa → uzasadnia wartość wdzięczności w relacji z Bogiem → wymienia różne dary, które otrzymuje od Boga,
Katechezy okoliczności owe	→ podaje, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego,	→ na podstawie poznanych tekstów biblijnych stwierdza, że jesteśmy wezwani do budowania Królestwa Bożego na ziemi	→ na podstawie tekstów biblijnych wskazuje cechy królestwa Jezusa Króla,	→ odkrywa, że Jezus w rozmowie z Piłatem mówi, że jest królem, ale Jego królestwo nie jest z tego świata	→ uzasadnia, że uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata obchodzimy w ostatnią niedzielę roku liturgicznego.

II semestr

II semestr					
4.Przepraszam Pana Jezusa	→ uzasadnia, że Bóg z miłości stworzył Jezusa i ludzi → wyczerpująco wyjaśnia konieczność żałowania, naprawiania popełnionych błędów i zadośćuczynienia tym, których skrzywdziliśmy, aby Jezus odpuścił nam grzechy w sakramencie pokuty → określa momenty Eucharystii, w których dokonuje się nasze pojednanie z Bogiem i ludźmi, → wyjaśnia znaczenie frazy „brać krzyż na swe ramiona”	→ opowiada historię grzechu pierworodnego, → odkrywa, że szatan okłamuje Adama i Ewę, chcąc oddalić ich od Boga, → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → wskazuje sposoby naprawiania popełnianych błędów → wyjaśnia znaczenie przebaczenia udzielanego ludziom przez Boga za pośrednictwem Jezusa w sakramencie pokuty i pojednania. → odkrywa, że spowiedź powszechna i znak pokoju to momenty na Eucharystii, podczas w których wyznajemy naszą grzeszność, okazujemy pragnienie pozostawania w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem, → • na podstawie fragmentów z Ewangelii wskazuje Piotra jako tego, który uwierzył w słowa Jezusa o Bożym miłosierdziu	→ wymienia wypływające z grzechu zagrożenia dla dobra osobistego i wspólnotowego → opisuje negatywne konsekwencje grzechu Adama i Ewy wobec Boga, siebie i ludzi wokół oraz następnych pokoleń → nazywa Boga miłością, która przebacza → wskazuje Piotra jako wzór człowieka, który uznaje swą grzeszność, żałuje za grzech i ufa Bożej miłości, → wyjaśnia, że samo wyznanie grzechów w sakramencie pokuty i pojednania nie wystarczy – trzeba za nie żałować, naprawić je, zadośćuczynić tym, których skrzywdziliśmy → odkrywa, że w wolności, jaką daje nam Bóg, człowiek sam dokonuje wyborów → odróżnia grzech popełniony myślą od grzechu popełnionego słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem (B.13.1) → wskazuje cechy osoby modlącej się słowami modlitwy przebłagalnej	→ opisuje grzech jako stan nieprzyjaźni między Bogiem a człowiekiem → odkrywa, że Adam i Ewa popełniają grzech nieposłuszeństwa wobec Boga → odkrywa, że Jezus wypełnia swą wolę względem Piotra mimo jego grzeszności → odkrywa, że grzech i jego konsekwencje niszczą naszą relację z Bogiem i ludźmi → wyjaśnia, że Pan Bóg pragnie, abyśmy naprawiali swe błędy – grzechy wobec drugiego człowieka → wskazuje Jezusa jako Tego, który przychodzi leczyć grzeszników → układa tekst modlitwy przebłagalnej, → wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy w swym życiu słuchali Jego słowa i wypełniali je	→ odkrywa, że Bóg, wyrzucając człowieka z raju, daje mu obietnicę – Dobrą Nowinę → nazywa Boga miłością, która przebacza → odkrywa, że Bóg w swoim miłosierdziu przebacza nam nasze grzechy → wskazuje, że z ufnością może przystępować do spowiedzi, gdzie czeka na niego Jezus przebaczący

6. Wielbię Pana Jezusa	→ tłumaczy dlaczego Bogu należy jest uwielbienie → opowiada o kompatybilności działania i słuchania Boga w życiu człowieka	→ wyjaśnia, czym jest modlitwa uwielbienia (D.1), → odkrywa, że talenty mogą pomóc w uwielbianiu Boga i głoszeniu Dobrej Nowiny, → wskazuje, że Maria uwielbia Jezusa poprzez słuchanie Jego słowa, a Marta poprzez posługę, → wyjaśnia, co to znaczy współofiowanie – współcierpienie, włączanie w Eucharystię własnych problemów (F.1),	→ wskazuje w Pieśni Maryi fakty świadczące o wierności Boga wobec ludzi, Jego nieustannej troski o człowieka → wskazuje, jak może uwielbiać Boga, wykorzystując otrzymane od Boga talenty, umiejętności, → odkrywa, że Bóg oczekuje od nas postawy Marty i Marii – posługi drugiemu człowiekowi i kontemplacji słowa Bożego	→ odkrywa, że uwielbienie jest należne jedynie Bogu, → odkrywa, że poprzez swoje wypowiedzi i działania uwielbia Boga → wskazuje, co przeszkadza mu w skupieniu się na modlitwie uwielbienia → wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia możemy złożyć Bogu w ofierze (F.1.11) → wyjaśnia, że Eucharystia jest uwielbieniem Boga (B.13.2), → wymienia sposoby oddawania czci Bogu	→ układa prostą modlitwę uwielbienia → opowiada o spotkaniu Marii i Marty z Jezusem → wskazuje na ofiarny charakter mszy świętej
Katechezy okolicznościowe	→ omawia istotę Triduum Paschalnego → wyczerpująco omawia rolę i dary Ducha Świętego na podstawie wybranych fragmentów Pisma Świętego, → wyjaśnia sens obchodów roku liturgicznego	→ odkrywa, że Jezus obmywa nogi swym uczniom, aby uświadomić im, że przychodzi na świat, aby służyć, → układa według chronologii wydarzenia Wielkiego Tygodnia, → wymienia części liturgii Wigilii Paschalnej: liturgia światła, liturgia słowa Bożego, liturgia chrzcielna, liturgia eucharystyczna → wyjaśnia znaczenie pojęcia „miłosierdzie”, → odpowiada na pytania dotyczące usłyszanych fragmentów Pisma Świętego dotyczące roli i darów Ducha Świętego,	→ podaje przykłady służby drugiemu człowiekowi. → odkrywa, że wypełniając wolę Boga, Pan Jezus przyjmuje na siebie mękę, śmierć krzyżową, aby dać ludziom życie wieczne, → wyjaśnia, że podczas liturgii Wigilii Paschalnej przeżywamy wyprowadzenie nas z niewoli grzechu przez zmartwychwstałego Chrystusa, → wyjaśnia jakie łaski daje Jezus tym, którzy z ufnością zwracają się do Niego → odkrywa, że bez pomocy Ducha Świętego nie jesteśmy w stanie żyć w jedności z innymi, że Duch Święty ma moc pokonania naszego egoizmu	→ wskazuje sakramenty jako znak spotkania z Jezusem → odkrywa, że Wielki Piątek jest jedynym dniem roku liturgicznego, w którym nie jest sprawowana Eucharystia, → wymienia symbole (pascha, słowo Boże, chrzcielnica, chleb i wino w kielichu) → odkrywa działanie Jezusa w swoim życiu → z pomocą katechety modli się Koronką do miłosierdzia Bożego	→ opowiada o umyciu nóg przez Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy → podaje, że przez swą mękę i śmierć na krzyżu Pan Jezus daje nam odkupienie grzechów → wymienia symbole chrztu świętego i skutki jego przyjęcia → wymienia Koronkę do miłosierdzia Bożego jako skuteczną modlitwę

11. Warunki i tryb uzyskania wyższej niż przewidywana roczna ocena klasyfikacyjna z zajęć edukacyjnych (Statut §71 pkt. 3)

1. Uczeń może ubiegać się o ustalenie wyższej niż proponowana przez nauczyciela oceny rocznej klasyfikacyjnej z zajęć edukacyjnych.
2. Uczeń ubiegający się o podwyższenie oceny zwraca się z prośbą do nauczyciela przedmiotu, w ciągu 3 dni od ostatecznego terminu poinformowania uczniów o przewidywanych ocenach rocznych.
3. Warunkiem ubiegania się przez ucznia o ocenę wyższą niż przewidywana jest:
 - 1) przystąpienie do wszystkich prac klasowych i sprawdzianów,
 - 2) skorzystanie z wszystkich oferowanych dotychczas przez nauczyciela form poprawy,
 - 3) 70% frekwencja na zajęciach edukacyjnych.

4. W przypadku spełnienia przez ucznia warunków z ust. 3, nauczyciel przedmiotu wyraża zgodę na przystąpienie do poprawy oceny.
5. W przypadku niespełnienia warunków wymienionych w ust. 3, prośba ucznia zostaje odrzucona.
6. Uczeń spełniający warunki, o których mowa w ust. 3, najpóźniej na 7 dni przed klasyfikacyjnym zebraniem Rady Pedagogicznej przystępuje do przygotowanego przez nauczyciela przedmiotu dodatkowego sprawdzianu pisemnego, obejmującego materiał programowy przewidziany w danej klasie. O zakresie materiału na sprawdzian, uczeń jest informowany uprzednio przez nauczyciela danych zajęć edukacyjnych.
7. Sprawdzian, oceniony zgodnie z wymaganiami edukacyjnymi zostaje dołączony do dokumentacji nauczyciela.

Ostateczna ocena roczna nie może być niższa od oceny przewidywanej, niezależnie od wyników sprawdzianu, do którego przystąpił uczeń w ramach żądania ustalenia oceny rocznej wyższej niż przewidywana.

Opracowały katechetki:

Emilia Kleban, Andżelika Kwiatek